

Рецензия

от

проф. д-р Свилен Райчев

на дисертационен труд за присъждане
на образователна и научна степен „доктор”

на

Ли Минхуей

на тема:

СРАВНЕНИЕ НА СТИЛОВЕТЕ НА ПЕЕНЕ НА КОНТРАТЕНОР И НАНДАН ОТ ПЕКИНСКА ОПЕРА

Научен ръководител: проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак

Ли Минхуей е родена в Китай. Завършва бакалавърска степен в Консерватория Тиан Джин, Китай, където изучава Вокална музика и пеене.

Магистърската си степен завършва в Музикална консерватория „Джовани Батиста Перголези“ в Италия. От 2018 г. е докторант редовна форма, платено обучение по професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство“, докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“ към катедра „Класическо и поп-джаз изпълнителско изкуство“ при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив.

Отчислена е с право на защита на дисертационен труд със заповед №РД-

27- 40 от 26.05.2022 г.

Дисертационният труд е обсъден и предложен за публична защита на заседание на Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“ към АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ - Пловдив, състояло 07.07.2022 г.

Освен майчиния си китайски език владее български, английски и италиански език.

Има известен педагогически опит в Китай, Италия и България.

Участва в множество концерти и спектакли в Италия и България. Печели престижни награди в редица певчески фестивали и конкурси:

2020 г. - Московски международен вокален конкурс – трета награда

2021 г. - Московски международен вокален конкурс – първа награда

2020 г. - в празници на изкуствата "боровец 2020" – първа награда

2020 г. - Седми национален академичен конкурс за изпълнение на творби от Й. С. БАХ и композитори от епохата на Барока – втора награда

2021 г., - I международно състезание по музика и изкуства в Лондон – първа награда.

и др.

Дисертационният труд съдържа общо 176 страници, които включват въведение, пет глави, Заключение, Библиография, Приложения и Списък на научните публикации по темата на изследването.

Впечатлен съм от начина, по който е замислен и изграден дисертационния труд – академично, с отличен стил.

Основната цел, която си поставя този труд е да направи систематично сравнение на контра-тенора и Нандан от пекинската опера от гледна точка на култура, начин на пеене и стил на изпълнение.

Идеята за обстойно изследване на противоречивите схващания около „контра-тенора“ е сама по себе си голямо предизвикателство, защото точните параметри на този тип глас, както за широката публика, така и за голяма част от специалистите са крайно неясни. Тъй като присъствието на контра-тенора в соловата певческа практика е

сравнително съвременно явление, дори в световен мащаб няма достатъчно голям професионален опит, на който да се облежнем. Констатирайки откровеното непознаване на този феномен в България и липсата на традиция в българската вокално-педагогическа школа, както и на специализирани научни трудове по темата, считам, че този труд е уместен и полезен, особено като се прави сравнение с китайския Нандан. Започвайки от древността и стигайки до наши дни, авторката проследява променливото обществено отношение към това вокално явление и причините за това. В този смисъл, приветствам и подкрепям избора на Ли Минхуей да посвети труда си на „осветляването” статуса на контратенора, като го сравни с Нандан. Поради географските и културни бариери почти няма научните сравнителни изследвания за контратенора и Нандан от пекинската опера.

С помощта на сравнителен анализ се обобщават сходствата и различията в историческия произход. Анализира се явлението „певец кастрат“ като предшественик на контратенора и влиянието на певците кастрати върху зараждането и развитието на италианската опера. Извеждат се причините, водещи до появата на контратенора с неговите певчески особености, интерпретирането на бароковата музика от контратенорите, както и съвети за изучаване на бароковата музика и изисквания към тембъра в бароковата опера.

В трета глава се прави подробен анализ на историческия произход, необходимостта от съществуване и стилистиката на Нандан в Пекинската опера и различните направления в този стил, както и съвременното развитие на Нандан.

В отделните части на дисертацията са изтъкнати и изведени принципите и трудностите при решаване на конкретните задачи при изпълнение на контратенора в европейската и Нандан в пекинската опера.

Докторантката разглежда и предпоставките за обmena на контратенорите и Нандан, а в пета глава набляга на различията, като препоръчва и начини за преодоляването им.

Като предимство на дисертацията, бих отбелязал и наличието на приложения и всякакъв снимков и нотен материал от различни източници, с който представената разработка само печели.

Дисертационния труд не е само историческо, хронологично изследване на отделен жанр или епоха. Това е аналитичен размисъл на авторката върху традициите в европейската и китайската музика и върху това как младите хора трябва да се подготвят за изпълнение на произведения в този стил. Дисертационния труд е много полезен и ще бъде полезен за младите хора, които се обучават на този вид изкуство.

Така представената дисертация обогатява нашата научна литература и може да послужи със своите идеи за нови научни разработки, също и като ценно указание в полза както за контратенорите и китайските Нандан, които започват своя творчески път с намерения да покорят световните сцени, така и за техните педагози.

Трудът има ярко изразен приложен характер. В този смисъл той се явява естествена връзка с миналото и перспективното развитие както на европейската така и на китайската вокална музика.

С лаконична, ясна и категорична мисъл дисертантката поставя въпросите, като навсякъде без понякога да е изразено с думи, подтекстуално личи нейното лично виждане и отношение по засегнатите теми. За разработката са използвани множество трудове, класифицирани според историческия период на зараждането им. Отделено е и място на школи или автори, които са особено важни и които за съжаление са слабо познати у нас.

В заключението е направен опит за обобщение на проблематиката и извеждане на приносните моменти в текста.

Това изследване служи като ориентир в намирането на стилистически вярна интерпретация не само на изпълнението на контратенори и Нандан, а и на вокалната музика като цяло.

Напълно съм съгласен с изведените от авторката приноси на дисертационния труд.

Дисертантката има и необходимите научни публикации по темата.

Като заключение искам да кажа, че трудът притежава необходимите приноси качества на дисертация за придобиване на образователната и научна степен „доктор”

Убеден съм, че дисертационния труд на Ли Минхуей има приносен характер, както в теоретичен така и в приложен смисъл. С цялостната си дейност и приноси кандидатката отговаря на изискванията за придобиване на образователната и научна степен „доктор”.

Проф. д-р Свилен Райчев